

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Βρυξέλλες, 17 Οκτωβρίου 2018
(OR. en)

2018/0066 (COD)

PE-CONS 50/18

CODIF 18
VISA 175
CODEC 1205

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (κωδικοποίηση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ...

**περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων
υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση
των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών,
και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων
απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή**

(κωδικοποίηση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία¹,

¹ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2018 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου¹ έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα² και ουσιωδώς. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση του εν λόγω κανονισμού.
- (2) Ο παρών κανονισμός προβλέπει πλήρη εναρμόνιση όσον αφορά τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών («υποχρέωση θεώρησης») και τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από αυτήν την υποχρέωση θεώρησης.
- (3) Οι τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή θα πρέπει να προσδιορίζονται μετά από προσεκτική, ανά περίπτωση αξιολόγηση διαφόρων κριτηρίων. Η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να διενεργείται περιοδικά και ενδέχεται να καταλήξει σε νομοθετικές προτάσεις για την τροποποίηση του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού που περιλαμβάνει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών) και του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού που περιλαμβάνει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από αυτήν την υποχρέωση θεώρησης όταν πρόκειται για παραμονή μέχρι 90 ημερών σε οποιοδήποτε περίοδο 180 ημερών, χωρίς να αποκλείεται, σε ειδικές περιπτώσεις, η δυνατότητα κατάθεσης στα εν λόγω παραρτήματα τροποποιήσεων ανά χώρα, για παράδειγμα ως αποτέλεσμα μιας διαδικασίας ελευθέρωσης των θεωρήσεων ή ως τελική συνέπεια μιας προσωρινής αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης («απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης»).

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1).

² Βλ. παράρτημα III.

- (4) Το περιεχόμενο των καταλόγων τρίτων χωρών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II θα πρέπει να είναι και να παραμείνει συνεκτικό προς τα κριτήρια που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Οι παραπομπές σε τρίτες χώρες, για τις οποίες έχει μεταβληθεί η κατάσταση όσον αφορά τα εν λόγω κριτήρια, θα πρέπει να μεταφερθούν από το ένα παράρτημα στο άλλο.
- (5) Οι εξελίξεις στο διεθνές δίκαιο που επιφέρουν αλλαγές στο καθεστώς ή στο χαρακτηρισμό ορισμένων κρατών ή οντοτήτων θα πρέπει να αντανακλώνται στα παραρτήματα I και II.
- (6) Δεδομένου ότι η συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο¹ εξαιρεί τους υπηκόους της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν και της Νορβηγίας από την υποχρέωση θεώρησης οι χώρες αυτές δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II.
- (7) Δεδομένου ότι η συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων² που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, προβλέπει την κυκλοφορία με απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης των υπηκόων της Ελβετίας και των κρατών μελών, η Ελβετία δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II.

¹ EE L 1 της 3.1.1994, σ. 3.

² EE L 114 της 30.4.2002, σ. 6.

- (8) Για τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και τους απάτριδες, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων από τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν υπογράψει τα κράτη μέλη και ιδίως από την Ευρωπαϊκή Συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπεγράφη στο Στρασβούργο την 20ή Απριλίου 1959, η απόφαση ως προς την υποχρέωση θεώρησης ή την απαλλαγή από αυτήν θα πρέπει να λαμβάνεται σε συνάρτηση με την τρίτη χώρα όπου κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα. Ωστόσο, λόγω των διαφορών στο εθνικό δίκαιο που ισχύει για τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και τους απάτριδες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν εάν οι εν λόγω κατηγορίες προσώπων θα πρέπει να απαλλάσσονται, όταν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα συγκαταλέγεται στις χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης.
- (9) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, θα πρέπει να θεσπισθεί εξαίρεση από την υποχρέωση θεώρησης για τους κατόχους άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.
- (10) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέψουν εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης για τους κατόχους ορισμένων διαβατηρίων διαφορετικών από τα συνήθη.
- (11) Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις που δικαιολογούν ειδικό καθεστώς θεωρήσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαλλάξουν ορισμένες κατηγορίες προσώπων από την υποχρέωση θεώρησης ή να τα υποβάλλουν σε αυτή την υποχρέωση σύμφωνα με το δημόσιο διεθνές ή το εθνικό δίκαιο.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, περί κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών και τροποποίησης των διατάξεων της σύμβασης Σένγκεν (ΕΕ L 405 της 30.12.2006, σ. 1).

- (12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εξαιρέσουν από την υποχρέωση θεώρησης τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, όλους τους απάτριδες, τόσο εκείνους που καλύπτονται από τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το καθεστώς των απατρίδων, της 28ης Σεπτεμβρίου 1954, όσο και τους μη υποκειμένους στη σύμβαση αυτή, καθώς και τους μαθητές που ταξιδεύουν για σχολική εκδρομή, όταν τα πρόσωπα των κατηγοριών αυτών κατοικούν σε τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού.
- (13) Το καθεστώς εξαίρεσης από την υποχρέωση θεώρησης θα πρέπει να αντανακλά πλήρως τις τρέχουσες πρακτικές. Ορισμένα κράτη μέλη απαλλάσσουν από τη θεώρηση υπηκόους τρίτων χωρών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών και οι οποίοι είναι μέλη των ένοπλων δυνάμεων και μετακινούνται στο πλαίσιο του Οργανισμού Βορειοατλαντικού Συμφώνου (NATO) ή της Σύμπραξης για την Ειρήνη. Για λόγους ασφάλειας του δικαίου, οι απαλλαγές αυτές, που βασίζονται σε διεθνείς υποχρεώσεις εκτός του δικαίου της Ένωσης θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο μνείας στον παρόντα κανονισμό.
- (14) Η πλήρης αμοιβαιότητα όσον αφορά τις θεωρήσεις είναι ένας στόχος που θα πρέπει να επιδιώξει η Ένωση με προορατικό τρόπο στις σχέσεις της με τρίτες χώρες, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στη βελτίωση της αξιοπιστίας και της συνέπειας της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης.

- (15) Θα πρέπει να προβλεφθεί ένας μηχανισμός της Ένωσης που θα επιτρέπει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας όταν μια από τις τρίτες χώρες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II αποφασίσει να εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους τουλάχιστον ενός κράτους μέλους. Ο εν λόγω μηχανισμός θα πρέπει να προβλέπει αντίδραση της Ένωσης ως πράξη αλληλεγγύης, εάν μια τέτοια τρίτη χώρα εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης στους υπηκόους τουλάχιστον ενός κράτους μέλους.
- (16) Μετά από κοινοποίηση κράτους μέλους ότι τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους, όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να αντιδρούν από κοινού, απαντώντας με αυτόν τον τρόπο σε επίπεδο Ένωσης σε μια κατάσταση που αφορά την Ένωση στο σύνολό της και υποβάλλει τους πολίτες της σε ανόμοια μεταχείριση.

(17) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η κατάλληλη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στη δεύτερη φάση της εφαρμογής του μηχανισμού αμοιβαιότητας, δεδομένων του ιδιαίτερου ευαίσθητου πολιτικού χαρακτήρα της αναστολής από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II και των οριζοντίων συνεπειών της για τα κράτη μέλη, τις συνδεδεμένες χώρες του Σένγκεν και για την ίδια την Ένωση, ιδίως για τις εξωτερικές σχέσεις τους και τη συνολική λειτουργία του χώρου του Σένγκεν, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) όσον αφορά ορισμένα στοιχεία του μηχανισμού αμοιβαιότητας. Κατά την ανάθεση της εξουσίας αυτής στην Επιτροπή, λαμβάνεται υπ' όψιν η ανάγκη πολιτικής συζήτησης σχετικά με την πολιτική της Ένωσης όσον αφορά τις θεωρήσεις στο χώρο του Σένγκεν. Απηχείται επίσης η ανάγκη να εξασφαλιστεί επαρκής διαφάνεια και νομική ασφάλεια κατά την εφαρμογή του μηχανισμού αμοιβαιότητας σε όλους τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας, ιδίως μέσω της αντίστοιχης προσωρινής τροποποίησης του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να πραγματοποιεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου¹. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

¹ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει μηχανισμό για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II («μηχανισμός αναστολής») σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, εφόσον απαιτείται άμεση αντίδραση για την επίλυση των δυσκολιών που αντιμετωπίζει τουλάχιστον ένα κράτος μέλος και λαμβάνοντας υπόψη τον συνολικό αντίκτυπο της κατάστασης έκτακτης ανάγκης στο σύνολο της Ένωσης.
- (19) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή του μηχανισμού αναστολής και ορισμένων διατάξεων του μηχανισμού αμοιβαιότητας, ιδίως δε για να καταστεί δυνατόν να συνεκτιμηθούν δεόντως όλοι οι σχετικοί παράγοντες και οι πιθανές συνέπειες της εφαρμογής των μηχανισμών αυτών, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά τον καθορισμό των κατηγοριών των υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας που θα πρέπει να υπαχθούν σε προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στο πλαίσιο του μηχανισμού αμοιβαιότητας και της αντίστοιχης διάρκειας της αναστολής αυτής, καθώς και όσον αφορά τον μηχανισμό αναστολής. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹. Για την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων αυτών, θα πρέπει να εφαρμόζεται η διαδικασία εξέτασης.
- (20) Είναι ανάγκη να αποφεύγεται και να πατάσσεται οποιαδήποτε κατάχρηση λόγω απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για επισκέψεις βραχείας διαμονής υπηκόων τρίτης χώρας, όταν αυτοί συνιστούν απειλή για τη δημόσια τάξη («ordre public») και την εσωτερική ασφάλεια του οικείου κράτους μέλους.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (21) Ο μηχανισμός αναστολής θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα, αφενός, στα κράτη μέλη να κοινοποιούν περιστάσεις που οδηγούν σε πιθανή αναστολή και, αφετέρου, στην Επιτροπή να ενεργοποιεί τον μηχανισμό αναστολής με δική της πρωτοβουλία.
- (22) Ειδικότερα, η χρήση του μηχανισμού αναστολής θα πρέπει να διευκολύνεται με την πρόβλεψη σύντομων περιόδων αναφοράς και προθεσμιών, γεγονός που θα καθιστά σύντομη τη διαδικασία, οι δε πιθανοί λόγοι αναστολής θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη μείωση της συνεργασίας για την επανεισδοχή όπως και τη σημαντική αύξηση των κινδύνων για τη δημόσια τάξη και την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών. Η εν λόγω μείωση της συνεργασίας θα πρέπει να καλύπτει σημαντική αύξηση του ποσοστού απόρριψης των αιτήσεων επανεισδοχής, μεταξύ άλλων, των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν διέλθει μέσω της συγκεκριμένης τρίτης χώρας, όταν συμφωνία επανεισδοχής που έχει συναφθεί μεταξύ της Ένωσης ή κράτους μέλους και της εν λόγω τρίτης χώρας προβλέπει τέτοια υποχρέωση επανεισδοχής. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να ενεργοποιεί η ίδια τον μηχανισμό αναστολής σε περίπτωση που η τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται για την επανεισδοχή, ιδίως όταν έχει συναφθεί συμφωνία επανεισδοχής μεταξύ της συγκεκριμένης τρίτης χώρας και της Ένωσης.
- (23) Για τους σκοπούς του μηχανισμού αναστολής, μια σημαντική και απότομη αύξηση σημαίνει αύξηση που υπερβαίνει το κατώφλι του 50 %. Μπορεί επίσης να σημαίνει χαμηλότερη αύξηση, εάν η Επιτροπή την κρίνει εφαρμοστέα στη συγκεκριμένη περίπτωση που κοινοποιήθηκε από το οικείο κράτος μέλος.
- (24) Για τους σκοπούς του μηχανισμού αναστολής, χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σημαίνει ποσοστό αναγνώρισης αιτήσεων ασύλου που ανέρχεται σε περίπου 3 % ή 4 %. Θα μπορούσε επίσης να σημαίνει υψηλότερο ποσοστό αναγνώρισης, εάν η Επιτροπή το κρίνει εφαρμοστέο στη συγκεκριμένη περίπτωση που κοινοποιήθηκε από το οικείο κράτος μέλος.

- (25) Είναι απαραίτητο να αποφεύγεται και να πατάσσεται οποιαδήποτε κατάχρηση της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στην περίπτωση που συνεπάγεται αύξηση της μεταναστευτικής πίεσης, που οφείλεται, για παράδειγμα, σε αύξηση των αβάσιμων αιτήσεων ασύλου, καθώς και όταν οδηγεί σε αβάσιμες αιτήσεις για άδεια διαμονής.
- (26) Με σκοπό να εξασφαλιστεί ότι οι συγκεκριμένες απαιτήσεις οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, που χορηγείται ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης του διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων, εξακολουθούν να πληρούνται με την πάροδο του χρόνου, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί την κατάσταση στις οικείες τρίτες χώρες. Η Επιτροπή θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις οικείες τρίτες χώρες.
- (27) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει τακτικές εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, για περίοδο επτά ετών από την έναρξη ισχύος της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων για μια συγκεκριμένη τρίτη χώρα, και στη συνέχεια οσάκις η Επιτροπή το κρίνει αναγκαίο, ή κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.
- (28) Πριν λάβει οποιαδήποτε απόφαση για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για υπηκόους τρίτης χώρας, η Επιτροπή θα πρέπει να λάβει υπόψη της την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εν λόγω τρίτη χώρα, καθώς και τις πιθανές συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για αυτή την κατάσταση.

- (29) Η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με εκτελεστική πράξη θα πρέπει να καλύπτει ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας, με αναφορά των σχετικών τύπων ταξιδιωτικών εγγράφων και, ενδεχομένως, πρόσθετων κριτηρίων, όπως άτομα που ταξιδεύουν για πρώτη φορά στην επικράτεια των κρατών μελών. Η εκτελεστική πράξη θα πρέπει να προσδιορίζει τις κατηγορίες υπηκόων για τους οποίους θα πρέπει να εφαρμοστεί η αναστολή, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις που κοινοποιούνται από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή έχουν αναφερθεί από την Επιτροπή καθώς και την αρχή της αναλογικότητας.
- (30) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η κατάλληλη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στην εφαρμογή του μηχανισμού αναστολής, δεδομένου του ιδιαίτερα πολιτικά ευαίσθητου χαρακτήρα της αναστολής της απαλλαγής από υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού καθώς και των οριζόντιων συνεπειών της για τα κράτη μέλη και για την ίδια την Ένωση, ιδίως για τις εξωτερικές σχέσεις τους και τη συνολική λειτουργία του χώρου του Σένγκεν, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομώνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομώνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (31) Χάριν της διαφάνειας του καθεστώτος θεωρήσεων και ενημέρωσης των ενδιαφερομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα υπόλοιπα κράτη μέλη τα μέτρα που θεσπίζουν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Για τους ίδιους λόγους, οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει επίσης να δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- (32) Οι όροι εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών ή οι όροι χορήγησης θεωρήσεων δεν θα πρέπει να θίγουν τους κανόνες για την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.
- (33) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας της κοινής πολιτικής θεωρήσεων είναι αναγκαία και ενδεδειγμένη η εφαρμογή των διατάξεων κανονισμού για τον καθορισμό του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και του καταλόγου των χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή.
- (34) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών που είχε συνάψει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 και οι οποίες συνεπάγονται την ανάγκη παρέκκλισης από την κοινή πολιτική για τις θεωρήσεις, λαμβανομένης ταυτοχρόνως υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- (35) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν¹, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 στοιχείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου².
- (36) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν³, που εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου⁴.

¹ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

² Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

³ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁴ Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

(37) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν¹, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου².

¹ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

² Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

- (38) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου¹· ως εκ τούτου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε οφείλει να την εφαρμόσει.
- (39) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου²· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε οφείλει να την εφαρμόσει,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

¹ Απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43).

² Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή, στη βάση κατά περίπτωση αξιολόγησης διαφόρων κριτηρίων που αφορούν, μεταξύ άλλων, την παράνομη μετανάστευση, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, τα οικονομικά οφέλη, ιδίως όσον αφορά τον τουρισμό και το εξωτερικό εμπόριο, και τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης με τις οικείες τρίτες χώρες συμπεριλαμβανομένων, ειδικότερα, ζητημάτων που άπτονται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και τις επιπτώσεις σε θέματα περιφερειακής συνοχής και αμοιβαιότητας.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «θεώρηση» νοείται η θεώρηση όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹.

Άρθρο 3

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος I πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

2. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ευρωπαϊκή συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπεγράφη στο Στρασβούργο την 20ή Απριλίου 1959, οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και οι απάτριδες πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών εάν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο είναι τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στον κατάλογο του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 4

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II απαλλάσσονται από την υποχρέωση του άρθρου 3 παράγραφος 1 για διαμονή η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.
2. Επίσης, τα ακόλουθα πρόσωπα απαλλάσσονται από την υποχρέωση να διαθέτουν θεώρηση:
- α) οι υπήκοοι τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού, που είναι κάτοχοι άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας η οποία χορηγείται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 όταν οι κάτοχοι αυτοί ασκούν το δικαίωμά τους στα πλαίσια του καθεστώτος της τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας,
- β) οι μαθητές υπήκοοι τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού, που κατοικούν σε κράτος μέλος που εφαρμόζει την απόφαση 94/795/ΔΕΥ του Συμβουλίου¹ και ταξιδεύουν στα πλαίσια σχολικής εκδρομής ως μέλη ομάδας μαθητών που συνοδεύεται από εκπαιδευτικό του εν λόγω σχολείου,

¹ Απόφαση 94/795/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με κοινή δράση που θεσπίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά τις διατυπώσεις ταξιδιού για μαθητές, υπηκόους τρίτων χωρών, που διαμένουν σε κράτος μέλος (ΕΕ L 327 της 19.12.1994, σ. 1).

- γ) οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, οι απάτριδες και άλλα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι οποιασδήποτε χώρας, οι οποίοι κατοικούν σε κράτος μέλος και είναι κάτοχοι ταξιδιωτικού εγγράφου εκδοθέντος από το κράτος αυτό.

Άρθρο 5

Οι υπήκοοι νέων τρίτων χωρών προερχομένων από τρίτες χώρες περιλαμβανομένων στους καταλόγους των παραρτημάτων I και II υπόκεινται στα άρθρα 3 και 4, αντιστοίχως, εκτός εάν και έως ότου το Συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά, σύμφωνα με την προβλεπόμενη από την οικεία διάταξη της ΣΛΕΕ διαδικασία.

Άρθρο 6

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 3, ή από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 4, όσον αφορά:
 - α) τους κατόχους διπλωματικών διαβατηρίων, υπηρεσιακών/επίσημων διαβατηρίων ή ειδικών διαβατηρίων·
 - β) μέλη πληρωμάτων της πολιτικής αεροπορίας και του εμπορικού ναυτικού, κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους·
 - γ) μέλη πληρωμάτων του εμπορικού ναυτικού, όταν βγαίνουν στην ξηρά, εφόσον είναι κάτοχοι ναυτικού φυλλαδίου που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις Συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας αριθ. 108 της 13ης Μαΐου 1958 ή αριθ. 185 της 19ης Ιουνίου 2003 ή τη Σύμβαση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού για τη διευκόλυνση της διεθνούς ναυσιπλοΐας της 9ης Απριλίου 1965·

- δ) μέλη του πληρώματος και μέλη αποστολών επείγουσας βοήθειας ή διάσωσης σε περίπτωση καταστροφής ή ατυχήματος·
- ε) το πολιτικό πλήρωμα πλοίων που κινούνται σε διεθνή εσωτερικά ύδατα·
- στ) τους κατόχους ταξιδιωτικών εγγράφων που έχουν εκδοθεί από διακυβερνητικούς διεθνείς οργανισμούς των οποίων είναι μέλος τουλάχιστον ένα κράτος μέλος, ή από άλλες οντότητες αναγνωρισμένες από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ως υποκείμενα διεθνούς δικαίου, σε υπαλλήλους των οργανισμών ή οντοτήτων αυτών.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 3:

- α) τους μαθητές υπηκόους τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος I, οι οποίοι κατοικούν σε τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στον κατάλογο του παραρτήματος II ή στην Ελβετία και το Λιχτενστάιν και ταξιδεύουν στα πλαίσια σχολικής εκδρομής ως μέλη ομάδας μαθητών που συνοδεύεται από εκπαιδευτικό του εν λόγω σχολείου·
- β) τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και τους απάτριδες εάν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο είναι μία από τις τρίτες χώρες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II·
- γ) τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων που μετακινούνται στο πλαίσιο του NATO ή της Σύμπραξης για την Ειρήνη και είναι κάτοχοι εγγράφων αναγνώρισης και εντολών αποστολής που προβλέπονται από τη συμφωνία μεταξύ των κρατών που είναι συμβαλλόμενα μέρη του NATO επί του νομικού καθεστώτος των δυνάμεων αυτών, της 19ης Ιουνίου 1951·

- δ) με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπεγράφη στο Στρασβούργο την 20ή Απριλίου 1959, οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και οι απάτριδες και άλλα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι καμίας χώρας, διαμένουν στο Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία και είναι κάτοχοι ταξιδιωτικού εγγράφου που έχει εκδοθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία, το οποίο αναγνωρίζεται από το οικείο κράτος μέλος.
3. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεσπίσει εξαιρέσεις από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4 για πρόσωπα που ασκούν αμειβόμενη δραστηριότητα κατά τη διάρκεια της διαμονής τους.

Άρθρο 7

Εφόσον τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης έναντι των υπηκόων τουλάχιστον ενός κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- α) εντός 30 ημερών από την εφαρμογή της υποχρέωσης θεώρησης από την τρίτη χώρα, το οικείο κράτος μέλος απευθύνει γραπτώς κοινοποίηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

Η κοινοποίηση αυτή:

- i) καθορίζει την ημερομηνία εφαρμογής της υποχρέωσης θεώρησης και τα είδη των σχετικών ταξιδιωτικών εγγράφων και θεωρήσεων,
- ii) περιλαμβάνει λεπτομερή επεξήγηση των προκαταρκτικών μέτρων τα οποία έχει λάβει το οικείο κράτος μέλος για τη διασφάλιση της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με την εν λόγω τρίτη χώρα καθώς και όλες τις σχετικές πληροφορίες.

Πληροφορίες σχετικά με αυτή την κοινοποίηση δημοσιεύονται αμελλητί από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής της υποχρέωσης θεώρησης και τα είδη των σχετικών ταξιδιωτικών εγγράφων και θεωρήσεων.

Εάν η τρίτη χώρα αποφασίσει να άρει την υποχρέωση θεώρησης πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του παρόντος στοιχείου, η κοινοποίηση δεν διενεργείται ή ανακαλείται και οι πληροφορίες δεν δημοσιεύονται·

- β) η Επιτροπή, αμέσως μετά την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α) και κατόπιν διαβουλεύσεων με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, προβαίνει σε διαβήματα προς τις αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, ιδίως στον πολιτικό, οικονομικό και εμπορικό τομέα, για την επαναφορά ή την καθιέρωση της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης και ενημερώνει αμελλητί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα διαβήματα αυτά·
- γ) εάν, εντός 90 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α) και παρά τα μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το στοιχείο β), η τρίτη χώρα δεν έχει άρει την υποχρέωση θεώρησης, τα οικεία κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να αναστείλει την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας. Οσάκις κράτος μέλος υποβάλλει τέτοιο αίτημα, ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο·

- δ) η Επιτροπή, όταν εξετάζει περαιτέρω διαβήματα σύμφωνα με τα στοιχεία ε), στ) ή η), συνεκτιμά τα αποτελέσματα των μέτρων που έλαβε το οικείο κράτος μέλος ενόψει της διασφάλισης της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με την εν λόγω τρίτη χώρα, τα σύμφωνα με το στοιχείο β) διαβήματα, και τις συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών της με την εν λόγω τρίτη χώρα·
- ε) εάν η οικεία τρίτη χώρα δεν έχει άρει την υποχρέωση θεώρησης, η Επιτροπή, το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α) και κατόπιν ανά διαστήματα όχι μεγαλύτερα των έξι μηνών εντός συνολικής περιόδου η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η προβλεπόμενη στο στοιχείο στ) κατ' εξουσιοδότηση πράξη ή εκφράζονται αντιρρήσεις ως προς αυτήν:
- i) εκδίδει, κατ' αίτηση του οικείου κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, εκτελεστική πράξη για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας για περίοδο έως έξι μηνών. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη καθορίζει ημερομηνία, εντός 90 ημερών από την έναρξη ισχύος της, κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους διαθέσιμους πόρους στα προξενεία των κρατών μελών. Κατά την έκδοση μεταγενέστερων εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή δύναται να παρατείνει την εν λόγω περίοδο αναστολής για επιπλέον περιόδους έως έξι μηνών και να τροποποιεί τις κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας για τις οποίες αναστέλλεται η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 11 παράγραφος 2. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 6, κατά τις περιόδους της αναστολής, όλοι οι υπήκοοι της τρίτης χώρας που ανήκουν στις κατηγορίες οι οποίες αναφέρονται στην εκτελεστική πράξη υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, ή

- ii) υποβάλλει στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 έκθεση αξιολόγησης της κατάστασης με τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να μην αναστείλει την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Η έκθεση αυτή συνεκτιμά όλους τους σχετικούς παράγοντες, όπως εκείνους που αναφέρονται στο στοιχείο δ). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να προβαίνουν σε πολιτική συζήτηση βάσει της εν λόγω έκθεσης:

- στ) εάν, εντός 24 μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α), η οικεία τρίτη χώρα δεν έχει άρει την απαίτηση θεώρησης, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10 για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για περίοδο 12 μηνών για τους υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη καθορίζει ημερομηνία, εντός 90 ημερών από την έναρξη ισχύος της, κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους διαθέσιμους πόρους στα προξενεία των κρατών μελών και τροποποιεί αναλόγως το παράρτημα II. Η εν λόγω τροποποίηση πραγματοποιείται με την προσθήκη, δίπλα στην ονομασία της εν λόγω τρίτης χώρας, υποσημείωσης στην οποία αναφέρεται ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης αναστέλλεται έναντι της τρίτης χώρας και προσδιορίζεται η περίοδος της εν λόγω αναστολής.

Από την ημερομηνία κατά την οποία η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας τίθεται σε ισχύ ή κατά την οποία έχει εκφρασθεί αντίρρηση ως προς την κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 7, οποιαδήποτε εκτελεστική πράξη εκδοθείσα σύμφωνα με το σημείο ε) του παρόντος άρθρου όσον αφορά την εν λόγω τρίτη χώρα, εκπνέει. Αν η Επιτροπή υποβάλει νομοθετική πρόταση, όπως αναφέρεται στο στοιχείο η), η περίοδος αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο παρατείνεται για περίοδο έξι μηνών. Η υποσημείωση που αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο τροποποιείται αναλόγως.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 6, κατά τις περιόδους της εν λόγω αναστολής, οι υπήκοοι της οικείας τρίτης χώρας τους οποίους αφορά η κατ' εξουσιοδότηση πράξη υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών·

- ζ) τυχόν μεταγενέστερη κοινοποίηση από άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με το στοιχείο α), όσον αφορά την αυτή τρίτη χώρα κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής μέτρων ληφθέντων σύμφωνα με το στοιχείο ε) ή στ) έναντι της τρίτης χώρας αυτής, συγχωνεύεται με τις εν εξελίξει αυτές διαδικασίες χωρίς να παρατείνονται οι προθεσμίες ή οι περίοδοι που ορίζονται στα εν λόγω στοιχεία·
- η) εάν εντός έξι μηνών από την έναρξη ισχύος της προβλεπόμενης στο στοιχείο στ) κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η εν λόγω τρίτη χώρα δεν έχει άρει την υποχρέωση θεώρησης, η Επιτροπή δύναται να υποβάλει νομοθετική πρόταση για τροποποίηση του παρόντος κανονισμού προκειμένου η αναφορά στην τρίτη χώρα να μεταφερθεί από το παράρτημα II στο παράρτημα I·
- θ) οι διαδικασίες που προβλέπονται στα στοιχεία ε), στ) και η) δεν επηρεάζουν το δικαίωμα της Επιτροπής να υποβάλει, ανά πάσα στιγμή, νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού προκειμένου να μεταφερθεί η αναφορά στην οικεία τρίτη χώρα από το παράρτημα II στο παράρτημα I·

- ι) αν η εν λόγω τρίτη χώρα άρει την υποχρέωση θεώρησης, το οικείο κράτος μέλος απευθύνει κοινοποίηση αμέσως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή. Η κοινοποίηση δημοσιεύεται αμελλητί από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Οποιαδήποτε εκτελεστική ή κατ' εξουσιοδότηση πράξη εκδοθείσα δυνάμει του στοιχείου ε) ή στ) όσον αφορά την εν λόγω τρίτη χώρα εκπνέει επτά ημέρες μετά την προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο του παρόντος σημείου δημοσίευση. Αν η εν λόγω τρίτη χώρα εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους δύο ή περισσότερων κρατών μελών, οι εκτελεστικές ή κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αφορούν την τρίτη αυτή χώρα εκπνέουν επτά ημέρες μετά τη δημοσίευση της κοινοποίησης σχετικά με το τελευταίο από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οι υπήκοοι του οποίου υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης από την εν λόγω τρίτη χώρα. Η υποσημείωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του στοιχείου στ) διαγράφεται με την εκπνοή της σχετικής κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Οι πληροφορίες σχετικά με την εκπνοή των πράξεων αυτών, δημοσιεύονται αμελλητί από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Αν η εν λόγω τρίτη χώρα άρει την υποχρέωση θεώρησης χωρίς αυτό να κοινοποιηθεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του παρόντος στοιχείου, η Επιτροπή προβαίνει αμελλητί, στη δημοσίευση που αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο, με δική της πρωτοβουλία, και εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο του παρόντος στοιχείου.

Άρθρο 8

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4, η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για υπηκόους μιας τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II αναστέλλεται προσωρινά, σύμφωνα με συναφή και αντικειμενικά δεδομένα, βάσει του παρόντος άρθρου.
2. Κράτος μέλος δύναται να απευθύνει κοινοποίηση στην Επιτροπή, αν αντιμετωπίζει, επί δίμηνο, σε σύγκριση με την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους ή σε σύγκριση με το τελευταίο δίμηνο πριν από την εφαρμογή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II, μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:
 - α) σημαντική αύξηση του αριθμού των υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας των οποίων απερρίφθη αίτημα εισόδου ή οι οποίοι διαπιστώνεται ότι διαμένουν στο έδαφος του κράτους μέλους χωρίς να έχουν ανάλογο δικαίωμα·
 - β) σημαντική αύξηση του αριθμού των αιτήσεων ασύλου από υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας για τις οποίες το μέσο ποσοστό αναγνώρισης είναι χαμηλό·
 - γ) μείωση της συνεργασίας για την επανεισδοχή με την εν λόγω τρίτη χώρα, που να τεκμηριώνεται με επαρκή στοιχεία, ιδίως σημαντική αύξηση του ποσοστού απόρριψης αιτήσεων επανεισδοχής που υποβλήθηκαν από το κράτος μέλος στην εν λόγω τρίτη χώρα για δικούς της υπηκόους ή, σε περίπτωση που συμφωνία περί επανεισδοχής συναφθείσα μεταξύ της Ένωσης ή του εν λόγω κράτους μέλους και της εν λόγω τρίτης χώρας προβλέπει τέτοια υποχρέωση, για τους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν διέλθει μέσω της εν λόγω τρίτης χώρας·

- δ) αυξημένο κίνδυνο ή άμεση απειλή για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών, και ιδίως ουσιαστική αύξηση των σοβαρών αξιόποινων πράξεων που συνδέονται με υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας, που τεκμηριώνεται με αντικειμενικές, συγκεκριμένες και σχετικές πληροφορίες και δεδομένα που παρέχονται από τις αρμόδιες αρχές.

Η κοινοποίηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται και περιλαμβάνει συναφή δεδομένα και στατιστικά στοιχεία, καθώς και λεπτομερή επεξήγηση των προκαταρκτικών μέτρων που έχει λάβει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για τη θεραπεία της κατάστασης. Στην κοινοποίησή του, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να προσδιορίζει τις κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας οι οποίες πρέπει να καλύπτονται από εκτελεστική πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 6 στοιχείο α), παραθέτοντας σχετική λεπτομερή αιτιολόγηση. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αμέσως για την εν λόγω κοινοποίηση.

3. Εάν η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα συναφή στοιχεία, εκθέσεις και στατιστικές, έχει συγκεκριμένες και αξιόπιστες πληροφορίες ότι συντρέχουν οι περιστάσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α), β), γ) ή δ) της παραγράφου 2 σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή ότι η τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται για την επανεισδοχή, ιδίως όταν έχει συναφθεί συμφωνία επανεισδοχής μεταξύ της εν λόγω τρίτης χώρας και της Ένωσης, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την ανάλυσή της και εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, η έλλειψη συνεργασίας για την επανεισδοχή ενδέχεται να έγκειται, για παράδειγμα, στο ότι η οικεία τρίτη χώρα:

- αρνείται ή παραλείπει να διεκπεραιώσει αιτήσεις επανεισδοχής εγκαίρως·
- παραλείπει να εκδώσει εγκαίρως ταξιδιωτικά έγγραφα για τους σκοπούς της επιστροφής εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στη συμφωνία επανεισδοχής ή αρνείται να αποδεχθεί ευρωπαϊκά ταξιδιωτικά έγγραφα που εκδόθηκαν μετά την παρέλευση των προθεσμιών που καθορίζονται στη συμφωνία επανεισδοχής· ή
- καταγγέλλει ή αναστέλλει τη συμφωνία επανεισδοχής.

4. Η Επιτροπή παρακολουθεί τη συνεχή εκπλήρωση των ειδικών απαιτήσεων που βασίζονται στο άρθρο 1 και χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της ελευθέρωσης του καθεστώτος θεωρήσεων από τις τρίτες χώρες των οποίων οι υπήκοοι έχουν απαλλαγεί από την υποχρέωση θεώρησης όταν ταξιδεύουν στο έδαφος κρατών μελών ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης του διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων μεταξύ της Ένωσης και της εν λόγω τρίτης χώρας.

Επιπλέον, η Επιτροπή υποβάλλει τακτικά έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, για περίοδο επτά ετών από την έναρξη ισχύος της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων για την εν λόγω τρίτη χώρα, και στη συνέχεια, οσάκις η Επιτροπή το κρίνει αναγκαίο, ή κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου. Η έκθεση επικεντρώνεται στις τρίτες χώρες για τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί, βάσει συγκεκριμένων και αξιόπιστων στοιχείων, ότι έχουν παύσει να εκπληρώνουν ορισμένες απαιτήσεις.

Όταν έκθεση της Επιτροπής καταδεικνύει ότι μία ή περισσότερες από τις ειδικές απαιτήσεις δεν πληρούνται πλέον σε σχέση με συγκεκριμένη τρίτη χώρα, εφαρμόζεται η παράγραφος 6.

5. Η Επιτροπή εξετάζει οποιαδήποτε κοινοποίηση υπεβλήθη βάσει της παραγράφου 2, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:
- α) αν υφίσταται οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2·
 - β) τον αριθμό των κρατών μελών που επηρεάζονται από οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2·
 - γ) τον συνολικό αντίκτυπο των περιστάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στη μεταναστευτική κατάσταση στην Ένωση, όπως αυτή εμφανίζεται σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη ή έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή·
 - δ) τις εκθέσεις που έχει εκπονήσει η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο ή η Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) ή οποιοδήποτε άλλο θεσμικό όργανο, οργανισμός ή υπηρεσία της Ένωσης, φορέας ή διεθνής οργανισμός τα οποία έχουν αρμοδιότητα για ζητήματα που καλύπτει ο παρών κανονισμός, εφόσον επιβάλλεται από τις περιστάσεις στη συγκεκριμένη περίπτωση·
 - ε) τις πληροφορίες που ενδέχεται να έχει παράσχει το οικείο κράτος μέλος στην κοινοποίησή του σχετικά με πιθανά μέτρα δυνάμει της παραγράφου 6 στοιχείο α)·
 - στ) το συνολικό ζήτημα της δημόσιας τάξης και της εσωτερικής ασφάλειας, σε διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασής της.

6. Όταν, με βάση την ανάλυση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ή την εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 και λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης όσον αφορά τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών με την οικεία τρίτη χώρα, σε στενή συνεργασία με την εν λόγω τρίτη χώρα για την εξεύρεση εναλλακτικών μακροπρόθεσμων λύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει ότι απαιτείται δράση, ή όταν υποβάλλεται στην Επιτροπή από απλή πλειοψηφία των κρατών μελών κοινοποίηση σχετικά με την ύπαρξη περιστάσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α), β), γ) ή δ) της παραγράφου 2, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:
- α) Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας για εννέα μήνες. Η αναστολή ισχύει για ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας, με αναφορά των σχετικών τύπων ταξιδιωτικών εγγράφων και, ενδεχομένως, με βάση πρόσθετα κριτήρια. Κατά τον καθορισμό των κατηγοριών για τις οποίες θα ισχύει η αναστολή, η Επιτροπή, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβάνει κατηγορίες που είναι επαρκώς ευρείες, ώστε να συμβάλουν αποτελεσματικά στην επανόρθωση των περιστάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 στη συγκεκριμένη περίπτωση, τηρουμένης παράλληλα της αρχής της αναλογικότητας. Η Επιτροπή εκδίδει την εκτελεστική πράξη εντός ενός μηνός αφού:
- i) λάβει την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2·

- ii) λάβει γνώση των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 3·
- iii) υποβάλει την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 4· ή
- iv) λάβει από απλή πλειοψηφία των κρατών μελών κοινοποίηση σχετικά με την ύπαρξη περιστάσεων που αναφέροντα στο στοιχείο α), β), γ) ή δ) της παραγράφου 2.

Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 11 παράγραφος 2. Σε αυτήν καθορίζεται η ημερομηνία κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, η Επιτροπή καθιερώνει ενισχυμένο διάλογο με την οικεία τρίτη χώρα με στόχο την επανόρθωση των εν λόγω περιστάσεων.

- β) Σε περίπτωση που οι περιστάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να υφίστανται, η Επιτροπή εκδίδει, το αργότερο δύο μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου εννέα μηνών που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου, κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10, με την οποία αναστέλλεται προσωρινά η εφαρμογή του παραρτήματος II για περίοδο 18 μηνών για όλους τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία λήξης της ισχύος της εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου και τροποποιεί αναλόγως το παράρτημα II. Η εν λόγω τροποποίηση πραγματοποιείται με την προσθήκη υποσημείωσης, δίπλα στην ονομασία της εν λόγω τρίτης χώρας, στην οποία αναφέρεται ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης αναστέλλεται έναντι της τρίτης χώρας και προσδιορίζεται η περίοδος της εν λόγω αναστολής.

Όταν η Επιτροπή έχει υποβάλει νομοθετική πρόταση σύμφωνα με την παράγραφο 7, η περίοδος αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη παρατείνεται κατά έξι μήνες. Η υποσημείωση τροποποιείται αναλόγως.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 6, κατά την περίοδο της αναστολής, οι υπήκοοι της οικείας τρίτης χώρας υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.

Το κράτος μέλος που, σύμφωνα με το άρθρο 6, προβλέπει νέες απαλλαγές από την υποχρέωση θεώρησης για μια κατηγορία υπηκόων της τρίτης χώρας την οποία αφορά η πράξη που αναστέλλει την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης, κοινοποιεί τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 12.

7. Πριν από τη λήξη της περιόδου ισχύος της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 6 στοιχείο β), η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η έκθεση μπορεί να συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού προκειμένου να μεταφερθεί από το παράρτημα II στο παράρτημα I η μνεία της οικείας τρίτης χώρας.
8. Όταν η Επιτροπή έχει υποβάλει νομοθετική πρόταση σύμφωνα με την παράγραφο 7, δύναται να παρατείνει την ισχύ της εκδοθείσας δυνάμει της παραγράφου 6 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου εκτελεστικής πράξης για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους 12 μήνες. Η απόφαση για την παράταση της ισχύος της εκτελεστικής πράξης εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 11 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

1. Μέχρι τις 10 Ιανουαρίου 2018, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο αξιολογώντας την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού αμοιβαιότητας που αναφέρεται στο άρθρο 7 και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίζουν επί της προτάσεως κατά τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.
2. Μέχρι τις 29 Μαρτίου 2021, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο αξιολογώντας την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού αναστολής που προβλέπεται στο άρθρο 8 και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίζουν επί της προτάσεως κατά τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

Άρθρο 10

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 στοιχείο στ) εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την 9η Ιανουαρίου 2014. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την 28η Μαρτίου 2017. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους της ίδιας διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εκφράσουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.
4. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 7 στοιχείο στ) και στο άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
5. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
6. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

7. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 7 στοιχείο στ) τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός τεσσάρων μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.
8. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις.

Άρθρο 11

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η επιτροπή αυτή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
3. Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα μέτρα που θεσπίζουν δυνάμει του άρθρου 6 εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων.
2. Τα μέτρα που γνωστοποιούνται δυνάμει της παραγράφου 1 δημοσιεύονται από την Επιτροπή, για λόγους ενημέρωσης, στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αναγνώριση των κρατών και των εδαφικών οντοτήτων, όπως και των διαβατηρίων, εγγράφων ταυτότητας ή ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδονται από τις αρχές αυτών των κρατών και εδαφικών οντοτήτων.

Άρθρο 14

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 καταργείται.

Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος IV.

Άρθρο 15

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

....

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων
υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης
για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών

1. ΚΡΑΤΗ

Αζερμπαϊτζάν

Αίγυπτος

Αιθιοπία

Αϊτή

Ακτή Ελεφαντοστού

Αλγερία

Ανγκόλα

Αρμενία

Αφγανιστάν

Βιετνάμ

Βολιβία

Βόρεια Κορέα

Γκάμπια

Γκαμπόν

Γκάνα

Γουιάνα

Γουινέα

Γουινέα Μπισάου

Δομινικανή Δημοκρατία

Ερυθραία

Ζάμπια

Ζιμπάμπουε

Ινδία

Ινδονησία

Ιορδανία

Ιράκ

Ιράν

Ισημερινή Γουινέα

Ισημερινός

Καζαχστάν

Καμερούν

Καμπότζη

Κατάρ

Κεντροαφρικανική Δημοκρατία

Κένυα

Κίνα

Κιργιζία

Κομόρες

Κονγκό

Κούβα

Κουβέιτ

Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό

Λάος

Λεσόθο

Λευκορωσία

Λίβανος

Λιβερία

Λιβύη

Μαδαγασκάρη

Μαλάουι

Μαλδίβες

Μάλι

Μαρόκο

Μαυριτανία
Μιανμάρ/Βιρμανία
Μογγολία
Μοζαμβίκη
Μπανγκλαντές
Μπαχρέιν
Μπελίζε
Μπενίν
Μποτσουάνα
Μπουρκίνα Φάσο
Μπουρούντι
Μπουτάν
Ναμίμπια
Νεπάλ
Νίγηρας
Νιγηρία
Νότια Αφρική
Νότιο Σουδάν
Ομάν

Ουγκάντα

Ουζμπεκιστάν

Πακιστάν

Παπουασία-Νέα Γουινέα

Πράσινο Ακρωτήριο

Ρουάντα

Ρωσία

Σάο Τομέ και Πρίνσιπε

Σαουδική Αραβία

Σενεγάλη

Σιέρα Λεόνε

Σομαλία

Σουαζιλάνδη

Σουδάν

Σουρινάμ

Σρι Λάνκα

Συρία

Ταϊλάνδη

Τανζανία

Τατζικιστάν

Τζαμάικα

Τζιμπουτί

Τόγκο

Τουρκία

Τουρκμενιστάν

Τσαντ

Τυνησία

Υεμένη

Φιλιππίνες

Φίτζι

2. ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ
ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

- Κοσσυφοπέδιο, όπως ορίζεται στην απόφαση 1244 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών της 10ης Ιουνίου 1999
- Παλαιστινιακή Αρχή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Κατάλογος των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών για διαμονή η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών

1. ΚΡΑΤΗ

πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας¹

Ανδόρα

Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα²

Αντίγκουα και Μπαρμπούντα

Αλβανία¹

Αργεντινή

Αυστραλία

Βοσνία-Ερζεγοβίνη¹

Μπαρμπάντος

Μπρουνέι

Βραζιλία

¹ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων.

² Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μπαχάμες

Καναδάς

Χιλή

Κολομβία

Κόστα Ρίκα

Δομινικανή Δημοκρατία¹

Μικρονησία¹

Γρενάδα¹

Γεωργία²

Γουατεμάλα

Ονδούρα

Ισραήλ

Ιαπωνία

Κιριμπάτι¹

¹ Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

² Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων που εκδίδονται από τη Γεωργία σύμφωνα με τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO).

Άγιος Χριστόφορος και Νέβις

Νότια Κορέα

Αγία Λουκία¹

Μονακό

Μολδαβία²

Μαυροβούνιο³

Νήσοι Μάρσαλ¹

Μαυρίκιος

Μεξικό

Μαλαισία

Νικαράγουα

Ναουρού¹

Νέα Ζηλανδία

¹ Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

² Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης περιορίζεται στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων που εκδίδονται από την Μολδαβία σύμφωνα με τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ΔΟΠΑ).

³ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων.

Παναμάς

Περού¹

Παλάου¹

Παραγουάη

Σερβία (εξαιρούνται οι κάτοχοι σερβικών διαβατηρίων που έχουν εκδοθεί από τη σερβική υπηρεσία συντονισμού (στη σερβική γλώσσα: Koordinaciona uprava))²

Νήσοι Σολομώντος

Σεϋχέλλες

Σινγκαπούρη

Άγιος Μαρίνος

Ελ Σαλβαδόρ

Ανατολικό Τιμόρ

Τόνγκα¹

Τρινιδάδ και Τομπάγκο

Τουβαλού¹

¹ Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

² Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων.

Ουκρανία¹

Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

Ουρουγουάη

Αγία Έδρα

Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες Νήσοι²

Βενεζουέλα

Βανουάτου²

Σαμόα

2. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Μακάο³

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Χονγκ Κονγκ⁴

¹ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων που εκδίδονται από την Ουκρανία σύμφωνα με τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO).

² Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

³ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Μακάο «Região Administrativa Especial de Macau».

⁴ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Χονγκ-Κονγκ «Hong Kong Special Administrative Region».

3. ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΥΠΗΚΟΟΥ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizens (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)

4. ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Ταϊβάν¹

¹ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνο για κατόχους διαβατηρίων που έχουν εκδοθεί από την Ταϊβάν τα οποία περιλαμβάνουν αριθμό ταυτότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Καταργούμενος κανονισμός με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεών του

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2414/2001 του
Συμβουλίου
(ΕΕ L 327 της 12.12.2001, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 453/2003 του
Συμβουλίου
(ΕΕ L 69 της 13.3.2003, σ. 10)

Πράξη προσχώρησης του 2003, παράρτημα ΙΙ
σημείο 18(B)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 851/2005 του
Συμβουλίου
(ΕΕ L 141 της 4.6.2005, σ. 3)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του
Συμβουλίου
(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1)

Μόνον η ενδέκατη περίπτωση του
άρθρου 1 παράγραφος 1 όσον αφορά
τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001,
και το σημείο 11(B)(3) του
παραρτήματος

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1932/2006 του
Συμβουλίου
(ΕΕ L 405 της 30.12.2006, σ. 23)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1244/2009 του
Συμβουλίου
(ΕΕ L 336 της 18.12.2009, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1091/2010 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 329 της 14.12.2010, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1211/2010 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 339 της 22.12.2010, σ. 6)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 517/2013 του
Συμβουλίου
(ΕΕ L 158 της 10.6.2013, σ. 1)

Μόνον το άρθρο 1 παράγραφος 1
στοιχείο ι) τέταρτη περίπτωση, και
το σημείο 13(B)(2) του
παραρτήματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 610/2013 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 1)

Μόνον το άρθρο 4

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1289/2013 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 74)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 259/2014 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 105 της 8.4.2014, σ. 9)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 509/2014 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 67)

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/371 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 61 της 8.3.2017, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/372 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 61 της 8.3.2017, σ. 7)

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/850 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 133 της 22.5.2017, σ. 1)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πίνακας Αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001	Παρών κανονισμός
Άρθρο -1	Άρθρο 1
Άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο εισαγωγική φράση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 εισαγωγική φράση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 5
Άρθρο 1 παράγραφος 4	Άρθρο 7
Άρθρο 1α παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 1α παράγραφος 2α	Άρθρο 8 παράγραφος 3
Άρθρο 1α παράγραφος 2β	Άρθρο 8 παράγραφος 4
Άρθρο 1α παράγραφος 3	Άρθρο 8 παράγραφος 5
Άρθρο 1α παράγραφος 4	Άρθρο 8 παράγραφος 6
Άρθρο 1α παράγραφος 5	Άρθρο 8 παράγραφος 7
Άρθρο 1α παράγραφος 6	Άρθρο 8 παράγραφος 8
Άρθρο 1β	Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 1γ	Άρθρο 9 παράγραφος 2
Άρθρο 2	Άρθρο 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001	Παρών κανονισμός
Άρθρο 4	Άρθρο 6
Άρθρο 4α	Άρθρο 11
Άρθρο 4β παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 4β παράγραφος 2α	Άρθρο 10 παράγραφος 3
Άρθρο 4β παράγραφος 3	Άρθρο 10 παράγραφος 4
Άρθρο 4β παράγραφος 3α	Άρθρο 10 παράγραφος 5
Άρθρο 4β παράγραφος 4	Άρθρο 10 παράγραφος 6
Άρθρο 4β παράγραφος 5	Άρθρο 10 παράγραφος 7
Άρθρο 4β παράγραφος 6	Άρθρο 10 παράγραφος 8
Άρθρο 5	Άρθρο 12
Άρθρο 6	Άρθρο 13
Άρθρο 7	Άρθρο 14
Άρθρο 8	Άρθρο 15
Παράρτημα Ι	Παράρτημα Ι
Παράρτημα ΙΙ	Παράρτημα ΙΙ
–	Παράρτημα ΙΙΙ
–	Παράρτημα ΙV